

Но и мой-тѣ мъжи за тебѣ, мило либе,
Щжгѣ до ми послѣжатѣ за добръ урокѣ.

Петъ години има отѣ какѣ започена
Отъ мене да са бори тѣсѣ лъкобна страсть,
Докждѣ ма принѣди, като лѣдѣ да ходи-ж,
И тѣй да живѣи-ж все подѣ нейнѣ власть.

Имашѣ чѣднѣ хѣвостѣ, и голѣмѣ хитростѣ,
Не сѣмѣ виждалѣ дѣрѣж такѣвѣжи зѣвѣждѣ.
Хѣбава, прекрасна дѣвѣйка, прелестна
Не вѣрѣвамѣ да има дѣрѣга на свѣта.

Отѣ сърдѣце въздышамѣ, и за теке питамѣ,
Кога щѣ ви ти дѣ-ж красно-то лице,
Ношемѣ тѣ санѣвамѣ, и тѣ споменѣвамѣ;
Вто че владѣешѣ ты мой-то сърдѣце.

Много ти са моли-ж, дѣхъ любѣзна моя!
Вѣрно да ма любишѣ както и дѣхъ тебѣ,
Често да ми пишишѣ, да ма незакрѣбашѣ,
Че умирамѣ скоро отѣ жалѣж за тебѣ.

И до нѣккой врема, катѣ почѣишѣ за мене,
Чи мой-тѣ младостѣ прѣсѣчѣ и-ж смѣрѣть;
Бла ми на грѣба да помолишѣ Бога